

תת"ע 9981/01/18 - מדינת ישראל נגד תמיר אלירון

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תתע"א 9981-01-18 מדינת ישראל נ' תמיר
תיק חיצוני: 90211001228

בפני	כב' סגן הנשיאה, השופט אלון אופיר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	תמיר אלירון

החלטה

ב"כ הנאשם טען כי אין להשיב לאשמה בתיק שבפני הואיל ואין בראיות התביעה אפילו הוכחה לכאורה לאשמה המיוחסת לו בכתב האישום.

המשמעות המעשית של היעדר הוכחה לכאורה היא כי אפילו יינתן בראיות שהוצגו מלוא האמון ויוענק להן מלוא המשקל הראיתי, עדיין לא ניתן יהיה לבסס הרשעה בתיק.

בספרו של כב' השופט י. קדמי, על סדר הדין בפלילים, חלק שני, מהדורת תשס"ג - 2003, בעמוד 1049, מנתח המחבר את הסוגיה של אין להשיב לאשמה, וכך נכתב: **"הלכה למעשה, די בקיומן של ראיות לכאורה "דלות" להוכחת יסודות העבירה המיוחסת לנאשם... כדי לחייב את הנאשם להשיב על האשמה אין צורך אלא בראיות בסיסיות, אם כי דלות, להוכחת יסודותיה של העבירה... ודי במערכת ראיות ראשונית..."**

כך נקבע גם בע"פ 141/84, טובול נגד מד"י, לט(3) 606, וכך גם בע"פ 732/76 רפאל כחלון נגד מד"י, לב (1) 170 אשר חזרו וביססו את ההלכה הראשונית מפרשת זרקא בע"פ 28/49.

אשר על כן, די יהיה מצד המדינה אם יהיו בידיה ראיות בסיסיות (גם אם דלות) לביסוס האישום המיוחס כדי לחייב את הנאשם להשיב לאשמה נגדו.

לאחר ששמעתי את פרשת התביעה בתיק זה במלואה, אני סבור כי מצב של ראיות לכאורה ולו דלות מתקיים ביחס לראיות שהציגה המדינה.

ב"כ הנאשם אכן העלה טיעונים כבדי משקל להם יתייחס בית המשפט בכובד רב עת תכתב הכרעת הדין, אך בשלב

משפטי זה קבלת הטענה שלא להשיב לאשמה היא מרחיקת לכת בהתאם לכללים שנקבעו בפסיקה לצורך קבלת טענה מסוג זה.

אני מחליט לדחות את הטענה שלא להשיב לאשמה.

על הנאשם להשיב לאשמה.

קובע תיק זה לתזכורת צדדים בפני לצורך תיאום שמיעת פרשת ההגנה ליום 15.9.19 בשעה 09:30.

עותק מהחלטה זו יועבר לצדדים.

ניתנה היום, כ"ה אב תשע"ט, 26 אוגוסט 2019, בהעדר הצדדים.